

תפ (בית שמש) 50384-04-23 - מדינת ישראל נ' שמחה ברוינר

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 50384-04-23 מדינת ישראל נ' ברוינר
תיק חיצוני: 243714/2022

לפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

מאשימה	מדינת ישראל על ידי
נגד	
נאשמים	שמחה ברוינר על ידי ב"כ עו"ד ישראל ילון

החלטה

ביום 27.4.23 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו את המעשים והעבירות שיפורטו עוד להלן. עניינה של החלטה זו הוא בטענה המקדמית של פגם שנפל בעובדות שיוחסו לנאשם בכתב האישום ובטענה של הגנה מן הצדק.

רקע ועובדות כתב האישום:

1. על פי הנטען בכתב האישום ביום 21.5.22 לאחר תפילת השבת, בשעה 11:00 לערך, הבחינו עשרות מתפללים וביניהם הנאשם, המשתייכים לחסידות גור, בעשרות חסידים המשתייכים לחסידות "הפורשים" (להלן: "הפורשים") עוברים בסמוך לבית הכנסת של חסידות גור ברחוב ירמיהו בירושלים.

2. עוד נטען כי בשל הסכסוך שהתגלע בין חסידות גור לפורשים, התאספו מאות מתפרעים מחסידות גור וביניהם הנאשם, קראו לתקוף ולסלק את הפורשים. בעקבות קריאות הנאשם ואחרים, חסמו חסידי גור את דרכם של הפורשים, גררו פחי אשפה וגדרות באופן שיחסום את דרכם של הפורשים, יידו חפצים שונים לרבות צינורות ביוב כבדים ובקבוקי זכוכית לעבר הפורשים. במהלך המתואר, ניגש הנאשם למספר חסידים מהפורשים ותקף אותם באגרופים ובעיטות.

3. השוטר ג'ובראן (להלן: "השוטר ג'ובראן") הבחין במעשיו של הנאשם והורה על מעצרו. הנאשם בתגובה התנגד למעצר בכך שהשתולל על מנת להשתחרר מאחיזת השוטר ג'ובראן.
4. כך גם נטען, כי במהלך הובלתו לניידת המשטרה, הכה הנאשם את השופט ג'ובראן בחזהו, בידיו וברגליו וקרא למתפרעים לסייע לו להימלט. בהתאם להוראת הנאשם עשרות מתפרעים תקפו את השוטרים שעצרו את הנאשם וידו לעברם חפצים שונים על מנת להפריע להם במעצרו של הנאשם.
5. על פי הנטען בכתב האישום, לאחר שהוכנס הנאשם לניידת המשטרה, פתחו המתפרעים את דלת הניידת, על מנת לאפשר לנאשם לברוח ממנה. הנאשם ניצל הזדמנות זו, יצא מהניידת וברח מהמקום. השוטר גיא טל רדף אחרי הנאשם במעלה רחוב בר אילן, תפס ועצר אותו.
6. נוכח העובדות הנטענות לעיל, הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של **התפרעות** לפי סעיף 152 לחוק העונשין התשל"ז (להלן: "**חוק העונשין**"), **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, **תקיפת שוטר** לפי סעיף 273 לחוק ועבירה של **התנגדות למעצר** לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי. (להלן: "**הפקודה**").

טענות הצדדים:

7. בדיון שהתקיים ביום 22.7.25 העלה ב"כ הנאשם מספר את הטענות המקדמיות הבאות: **טענתו הראשונה היא לפגם או פסול שנפל בכתב האישום** לפי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי. בהקשר זה נטען כי כתב האישום מתייחס לקבוצת אנשים גדולה שזהותם אינה ידועה, אך כתב האישום מאפיין אותם כמשתייכים לחסידות גור, בשעה שההשתייכות לחסידות זו אינה נתמכת בראיה כלשהי.
8. טענתו השנייה היא **לפגיעה בעקרונות של צדק והגינות חברתית** לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי. בהקשר זה העלה ב"כ הנאשם שתי טענות: הטענה הראשונה עניינה אכיפה בררנית. בעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לסעיף 4 בעובדות כתב האישום וטען כי חרף העובדה שבסעיף 4 לעובדות כתב האישום צוין כי "...עשרות מתפרעים תקפו את השוטרים שעצרו את הנאשם וידו לעברם חפצים שונים" רק כנגד הנאשם הוגש כתב אישום. לטענתו, הנאשם הוא המפגין היחיד שהוגש נגדו כתב אישום, בעוד שנראה כי בהפגנה נעצרו מפגינים נוספים, שהוחלט שלא להגיש נגדם כתבי אישום. טענה נוספת של ב"כ הנאשם עוסקת באופן שבו קוימה חובת השימוע בתיק זה. לגרסתו של ב"כ הנאשם, הוא זומן לפגישת שימוע עם מתמחה מהפרקליטות, באווירה ותנאים שאינם מתאימים לקיום פגישה כזו, תוך שהמתמחה אינו מתמצא בטענות ובראיות. בפנייתו לפרקליטות מחוז ירושלים, הושב כי טענותיו יובררו, אך לאחר מספר ימים קיבל הודעה על הגשת כתב האישום.

9. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את טענות הנאשם וב"כ. באשר לטענת ב"כ הנאשם לפגם בכתב האישום, נטען כי עובדות כתב האישום משתקפות מהראיות, בין היתר, כפי שהיא נובעת מתיאור

האירוע על פי גרסת הנאשם. לעניין הטענה על אכיפה בררנית, נטען כי מלבד הנאשם לא היו עצורים נוספים בהפגנה. הנאשם זוהה ע"י כוחות המשטרה כמתסיס ו"כרוח החיה" בהפגנה. אמנם אין אפליה בין שווים, אך במעשיו הנאשם הוציא עצמו מקבוצת השווים ועל כן היתה סיבה למעצרו. בנוגע להתנהלות המאשימה בניהול ישיבת השימוע, ציין ב"כ המאשימה כי המתמחה העביר את טענות הנאשם לממונה בשלמותן וכי לא קיימת חובה שהממונה עצמו ישתתף בפגישת ישיבה כאמור.

דין והכרעה

10. לאחר שנתתי דעתי לטענות הנאשם וב"כ, מחד, ותשובת המאשימה להן, מנגד, הגעתי לכל מסקנה כי דין טענות הנאשם וב"כ להידחות וזאת מהטעמים שיפורטו להלן.

11. אתחיל בטענת הנאשם לעניין הפסול והפגם; סעיף 149 (3) לחסד"פ קובע לאמור: "לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן - (3) **פגם או פסול בכתב האישום**;"

המונח "פגם" מתייחס להשמטת פרט ענייני או מהותי מכתב האישום, כגון יסוד מיסודות העבירה או נסיבות רלוונטיות. לעומת זאת, המונח "פסול" דרך כלל, מתייחס, לאי-עמידה בדרישות החוק בנוגע לכשרות כתב האישום ותקפותו, דוגמת הגשתו על ידי תובע שאינו מוסמך או הכללת פרטים אסורים (כמו הרשעות קודמות).

תכליתן של ההנחיות הנוגעות לניסוחו של כתב האישום, כפולה. **האחת**, לתת לנאשם פירוט מלא בהיר ומפורט של המעשים המיוחסים לו. **השניה**, לקבוע את המסגרת לדין הפלילי בעניינו. המבחן הבסיסי אם להיעתר לבקשה לביטול כתב האישום על בסיס עילה זו, נעוץ בשאלה האם נגרם לנאשם בעטיו של אותו פגם או פסול, עיוות דין, והאם קופחו זכויותיו של הנאשם בשל קיומו של הפגם או הפסול (ראו: י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, עמודים 1278 - 1293, חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום, א', הדין בראי הפסיקה, מהדורה מעודכנת (2000)).

בעניינו נטען כי המאשימה תיארה בעובדות כתב האישום מעשים שאין להם בסיס ראיתי. הטענה היא שבסעיף 1 לעובדות כתב האישום אפיינה המאשימה את זהות המתפללים, ובהמשך המתפרעים, כמשתייכים לחסידות גור בשעה שאין בחומר הראיות כל אינדיקציה לכך.

לטעמי, אין ממש בטענה זו. ב"כ המאשימה השיב כי עובדותיו של כתב האישום משקפים את חומר הראיות שקיים בתיק. בהינתן הצהרה זו, הנהנת מחזקת תקינות המנהל ומשעה שמנגד ב"כ הנאשם לא תמך טיעון זה בראיות כל שהן, הרי שטענתו היא בגדר טענה שראויה ליבון בשלב המתאים בהליך הפלילי. חובת ההוכחה של העובדות המתוארות בכתב האישום היא של התביעה ושלה בלבד. אולם, לא ניתן להכריע בטענה כגון זו מבלי להיחשף למלוא חומר הראיות. עם זאת, מובן שהנאשם ב"כ הנאשם יוכלו לעתור לזיכוי הנאשם מעובדות אלה בהתבסס על טענת פגם או פסלות, על יסוד החלטתי זו, גם בשלב מאוחר של ההליך (ראה סעיף 151 לחסד"פ סיפא), ככל שהתביעה לא תבסס עובדות אלה בראיות מתאימות.

12. אשר לטענה של הגנה מן הצדק המבוסס על טענות שימוע לא ראוי שנערך לנאשם ואכיפה בררני. גם דין טענות הנאשם להידחות. סעיף (10) 149 לחסד"פ, בו נקבע כי ניתן להעלות טענה מקדמית לפיה "**הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית**", בין היתר, התבסס על פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005) ועל הפסיקה שבאה בעקבותיו. יישום הוראה זו הוא על פי אמות המידה שנקבעו בעניין בורוביץ (ראו, למשל, ע"פ 8994/08 פלוני נ' מדינת ישראל (1.9.2009), בפסקה 23; ע"פ 3821/08 שלומוב נ' מדינת ישראל (27.11.2008), בפסקה 16). גם בפסיקה זו הדגיש בית המשפט העליון, כי ביטולו של הליך פלילי בשל הגנה מן הצדק, הינו "**מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר**".

מכל מקום, טענה של הגנה מן הצדק היא לא טענה בעלמא. על מי שמבקש להתבסס על טענה זו מוטל נטל לא פשוט להוכיח טענתו (ראו לעניין זה בבג"צ 6396/96 זקין נ' ראש עיריית באר שבע פ"ד נג(3) 289 (1999) בו נדונה טענה לאכיפה בררנית, בפסקה 17). מדובר בטענת הגנה, הנשענת על נסיבות מיוחדות אשר אין בהן כדי לאיין את עצם פליליותו של המעשה, אלא פועלות ליצור מחסום מהפעלת ההליך הפלילי. על הנאשמים לבסס, אפוא, טענה של הגנה מן הצדק, במאזן ההסתברויות (ראו לתוצאה דומה, ע"פ 4675/97 מדינת ישראל נ' רוזוב, פ"ד נג(4) 337 (1999)). בנסיבות תיק זה הנאשם לא הניח לפניו ולו בדל ראיה כדי לתמוך טענתו לאכיפה בררנית. לאמיתו של דבר, אין זה מובן כלל כיצד הנאשם יכול היה להעלות טענה של אכיפה בררנית כעת, עוד בטרם הראיות נשמעו והתמונה התבררה במלואה - הן לגבי מספר האנשים שהשתתפו באירוע הנטען בכתב האישום והן לגבי מספר האנשים שהיו עצורים, אם בכלל.

גם טענת ב"כ הנאשם לפגם בהליך השימוע בשל העובדה שפגישה נערכה רק עם מתמחה, דינה להידחות. בסופו של יום נערכה פגישת שימוע. טענותיו של הנאשם נרשמו והועברו לממונה המוסך לקבל החלטה. בהמשך, ב"כ הנאשם קיבל מענה כתוב לטענותיו. בנסיבות אלה, ספק בעיני אם ניתן להצביע על פגש שיש בו ממש ולבסס טענה של הגנה מן הצדק נוכח טענות למקצועיותו של מתמחה כזה או אחר.

13. נוכח אלו, **הטענות המקדמיות שהעלה הנאשם נדחות בזה**.

14. קובע התיק למתן מענה מפורט ולדין לפי סעיף 144 לחסד"פ ליום **26.2.26 בשעה 11:00**.

15. המזכירות תמציא ההחלטה ותוודא קבלה.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ו, 21 ינואר 2026, בנוכחות
הצדדים.

עמוד 4

